

Az élet munka

Beszélgetés Ittész Mihály főiskolai tanárral, a Kodály Intézet igazgatóhelyettesével, aki a Pedagógus Napon a Magyar Köztársaság Kiskeresztje kitüntetésben részesült oktató, kutató és tudományszervező munkássága elismeréseként.

– Ittész Tanár Úr, ahogy a legtöbben ismerik 1970 óta él Kecskeméten. Mennyire érzi magát kecskemétiének?

– Nem elég az, hogy itt élek? De ez inkább abban mutatkozik meg, hogy mennyire érint mindaz, ami van, illetve ami nincs, hogy mennyire érdeklődöm a város iránt. A munkámat szeretem, ez feltétlenül segíti a városhoz való kötődést. Néhány olyan emberrel is találkoztam itt, akik korábban a tanítványaim vagy éppen diáktársaim voltak.

– Mit tart előnyösnek és mit negatívnak a városban?

Nem minden a pénzhiány

Jónak tartom a város kulturális lehetőségeit. Az itteni emberek tudják értékelni nem túl régi hagyományait, még akkor is, ha ez nem egy épített hagyomány, nem kapcsolódik például egy történelmi városmag köré, mint több dunántúli településen. Ugyanakkor a város sok tekintetben elmarad saját lehetőségei mögött. Tudom, hogy ez nagyrészt a pénzhiány következménye, de nagyon sokszor szemléleti probléma: felelőtlenség, nemtörődomség, vagy éppen rosszindulat, vandalizmus.

A polgár felelőssége

– Gondolom ez a felelősség és aggodalom késztette arra, hogy alapítóként csatlakozzon a Kecskeméti Konzervatív Polgári Kör szervezéséhez. Mit lehetne tenni?

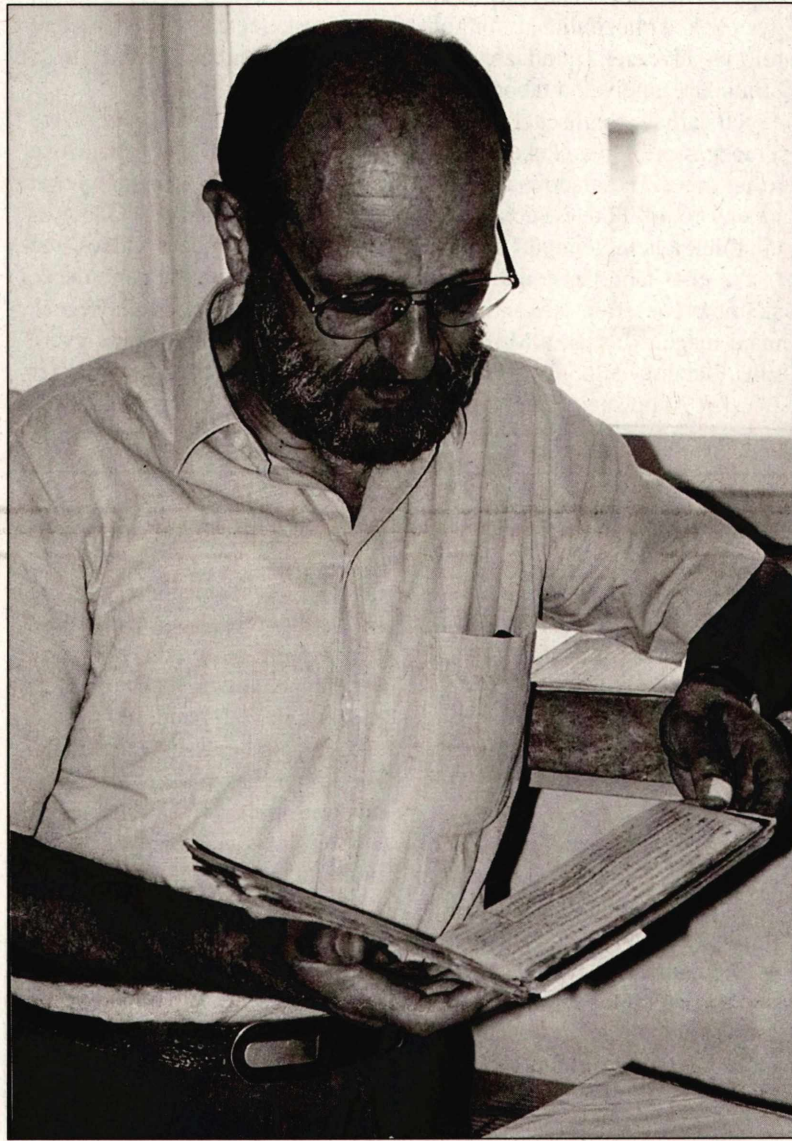
– A kecskeméti értelmiség többe és jobban pártolhatná a kultúrát: viszonylag szűk az a kör, akiket koncerteken, kiállításokon, színházban, irodalmi eseteken lehet látni.

– Intézeti tevékenysége az oktatáson kívül kiadványok gondozására és tudományos publikációkra is kiterjed. Mennyire segítik egymást a különböző feladatok?

– A szaktudományos munka és a publikálás bizonyos mértékig elvárás, de az attól is függ, hogy kinek mennyire van rá tehetsége, késztetése. A koncert elhangzik, egy-egy

cikket, tanulmányt 20 év múlva is el lehet olvasni, feltéve, ha az tartalmilag helytálló. A most készülő tanulmánykötetben például több régebbi cikkem is szerepel, némi – főleg a jegyzetekre vonatkozó – kiegészítéssel. Szakmailag minden korábbi írásomat vállalom, de esetleg ma másképp, bátrabban fogalmaznék.

Az én írásaim inkább gyakorló zenepedagógusoknak szólnak, viszonylag kevés közöttük a nehezebb, szaktudományi jellegű tanulmány.

A kutató munka után a családi ház kertjében pihenésként dolgozik

A család:

- Ittészné Kövendi Kata – középiskolai angol nyelvtanár, elismert szaktekintély, nemzetközi szervezetek tisztségviselője, konferenciák állandó résztvevője;
- Ittész Tamás – hegedű művésztanár, a Bohém Ragtime Band alapítója és vezetője, legutóbb az Európa Nap rendezvényeit vezette a főtéren;
- Ittész Gergely – fuvola művésztanár, Győrött a Tanárképző Intézetben, Vácott a Zeneművészeti Szakközépiskolában tanít;
- Ittész Ádám – az ELTE történész szakos hallgatója, kiváló tanulmányi eredménnyel.

– Munkásságai közvetve-közvetlenül Kodály életművéhez kapcsolódik. Váltásokat hangoztatunk korunkban érdemes évtizeden át kötödni egy üggyhöz, egy témához?

– Nem kényszerpálya ugyanazon a területen működni, hiszen ebben is jelen van a sokszínűség: a pedagógiai munka, az adatfeltárás, vagy az írás egymást segíti és egészíti ki.

A kecskeméti Kodály Intézet központja a világ minden táján ismert és alkalmazott Kodály-pedagógiának

– Doráti Antal éppen Kodállal kapcsolatban nyilatkozta, hogy minden szerzőnek van divatja: időnként felélénkül az érdeklődés, máskor lelanyhul. Jelenleg nem tudok olyanról, aki fő témaként Kodály életművével foglalkozna.

Nem tudom mi ennek az oka, de jó lenne, ha akadna valaki, aki zenetudományi és a zenetörténeti végzettséggel folytatná a megkezdett munkát.

– Mit tart ma is fontos üzenetnek Kodály életművében?

– Manapság a közéletben, a világ dolgairól alkotott véleményekben sok olyan kérdésről hallhatunk (például a magyarságról és Európáról, Kelet és Nyugat kapcsolatáról, a nemzeti öntudatról és mások megbecsüléséről, konzervativizmus és liberalizmus dilemmáiról), amelyekkel kapcsolatban ma is kevés időszerűbb és időálló gondolatot találhatunk, mint Kodály Tanár Úr írsaiban.

Ezeket nem elsősorban zeneszeknek, de politikusoknak, a közélet iránt érdeklődőknek kellene tanulmányozniuk. S természetesen zeneművei is ugyanezekről hordoznak lírai vagy éppen drámai üzeneteket.

– Családjának minden tagja kiemelkedő egyéniség a szakmájában...

– Mindenki éli a maga életét: egy-egy szakmát művelnek, de azt elég sokszínűen. Más a felfogásuk, egyik konzervatívabb, másik jobban vonzódik az avantgarde-hoz, de ez nem zárja ki az eredmények kölcsönös elismerését.

– A zene mellett mivel foglalkozik legszívesebben?

– Sajnos kevés az idő arra, hogy az ember olyan témákban is tájékozódjon, ami nem kapcsolódik közvetlenül a munkájához.

Nem tudom kikre érvényes az állítólagos szociológiai tény, hogy az embereknek egyre több a szabadidejük. En úgy látom, hogy körülöttem mindenki nagyon elfoglalt, nincs ideje egy jó könyvvel elvonulni...

Különösen érzem ezt, amióta kertés házban lakom. A kert nagy ajándék és nagy rabság...

Az interjút
Horváth Ágnes
készítette

Kiadványok, amelyeknek a szerzője, vagy a szerkesztője:

In memoriam Nemesszeghy Márta, M.Bodon Pál, Vásárhelyi Zoltán, Ady-Kodály Emléknepok – Kecskemét, Adalékok Kecskemét zenei életéhez, A Kodály Intézet Évkönyve I.,II.,III.

A Tanár Úrról mondják egykori tanítványai

● Kiss Katalin tanácsos, Kecskemét Polgármesteri Hivatal:

Ittész Mihály tudása, a zene iránti alázata, szerénysége, műveltsége, embertársai iránt tanúsított tisztelete soha el nem halványuló példát jelent számomra, különösen, ha Bartók műveivel illusztrált Aranymetesz-előadására gondolok.

● Keresztszeghy Istvánné tanár (magyar-történelem), Kandó Kálmán Szakközépiskola:

Számomra ő a mérce, szakmai igényesség, emberi tartás és tisztesség szempontjából egyaránt.

Jó lenne, ha sok olyan tanár lenne közöttünk, aki képes pozitív hatást gyakorolni a tanítványaira, úgy, mint ahogy én tapasztalhattam a Tanár Úr növendékeként.

● Lammerné Száraz Edit humánpolitikai főelőadó, OTP Délalföldi Régió Igazgatósága:

Példát adott emberségből és olyan értékrendet, amelyet érdemes továbbörökíteni utódainkra. Lelkünkbe építette a zene nyelvét és szeretetét, amelyet az egész világon megértenek. Ezáltal életünk és kapcsolataink minőségét olyan elemekkel gazdagította, amelyeket az idő múlásával egyre jobban értünk és értékelünk.